

לפרשת וישלח – תשע"ב

מיעקב לישראל

חנה בן כוכב

בפרשה זו עובר יעקב מהפך - ממציאות שהוא עוקב, עוקף ומתנהל בעקמומיות, למציאות נעלה ונשגבה - "שרית - ותוכל".

יעקב - לשון שפלות ונמיכות - עקב. ישראל - לשון גדולה, שררה ויושר. וניתן לכנות תהליך זה

והיה העקב למישור.

בכינוי החדש, ישראל, נרמזים דמויות ומקומות הקשורים באורח חייו הנפתל כדלהלן:

י יוסף, בנו האבוד. יצחק, אביו המרומה. יבוק, המקום בו נאבק עם ה'איש'. יהודה, בנו המנהיג שהכניעו למסור לידיו את בנימין ולהורידו למצרים. יעקב - ישראל, שמותיו המצביעים על שני שלבי חייו: העוקבים - והישרים.

ש שכם, ופרשת דינה. שמעון, הנוקם נקמת דינה.

ר רבקה, אמו המדריכה היועצת. רחל, מושא אהבתו ומיתתה הטראגית. ראובן, בנו מחלל יצועיו.

א אָחיו הנקרא גם אָדום. 'איש', עמו נאבק במעבר-יבוק, וממנו זכה לכינוי ישראל.

ל לבן-הארמי, דודו מארחו. לאה, אשתו המוחלפת ברחל. לוי, בנו, שותפו של שמעון בשפיכות הדמים בשכם.

על-פי: שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע, מאת ישעיה לייבוביץ'.